

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11602/2024
05.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јована Петковић Бранисављевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Републички хидрометеоролошки завод, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Панчеву, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 695/23 од 19.03.2024. године, у седници одржаној 05.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 695/23 од 19.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 695/23 од 19.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 1780/20 од 27.02.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе из поднеска од 20.02.2020. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име вредности радова на санацији куће исплати 65.531,81 динара са законском затезном каматом од 27.01.2020. године до исплате, а у преосталом делу од досуђеног износа на име накнаде материјалне штете до траженог од 131.063,62 динара тужбени захтев је одбијен. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати трошкове поступка од 92.961,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 695/23 од 19.03.2024. године, ставом првим изреке, жалба тужене је одбијена и првостепена пресуда потврђена у побијаном усвајајућем делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став два).

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Образложења побијаних пресуда у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права из члана 177. ЗОО, јер град као елементарна непогода не представља вишу силу будући да се појава градоносних облака може у метеоролошком смислу предвидети и штета у претежном делу спречити. Ревизијским наводима којима се оспорава основ одговорности тужене у конкретном случају, заправо се оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа што није дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка нису дозвољен разлог за изјављивање посебне ревизије.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. По члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 19.06.2019. године ради накнаде штете, а вредност предмета спора је 50.000,00 динара. Тужила је у поднеску од 20.02.2020. године преиначила тужбу и као вредност предмета спора означила износ од 131.063,62 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужене недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**